

[Første Næstformand.]

blev i alt Fald taget tilbage, og jeg vil henstille, at man over for hinanden bruger nok saa lempelige Udtryk!

Finansministeren (V. Buhl): Ja, ja, Ordet blev brugt, men jeg skal saa sige, at naar det ærede Medlem mener, at det ikke er rigtigt Regnskab — det maa jeg maaske sige — at demonstrere et Overskud paa 27 Mill. Kr., naar Beløbet ikke er til Stede og kan bruges ved given Lejlighed, saadan som man nu ønsker, saa viser det en fuldkommen Mangel paa Forstaaelse af, hvordan Sammenspillet er mellem Driftsregnskab og Kasseregnskab. Det, der er sket, er, at der paa Driften har været et Overskud paa 27 Mill. Kr. paa Statens Regnskab for 1936—37, men dette Beløb er betalt tilbage til Nationalbanken og er altsaa brugt til Nedbringelse af Statens Gæld, som i det paagældende Aar netop er nedbragt med dette Beløb, og hvis man nu vil bruge et tilsvarende Beløb, saa betyder det, som jeg har gjort opmærksom paa, at man maa stifte ny Gæld i Nationalbanken og altsaa laane 27 Mill. Kr. til disse Formaal. Det er en saare simpel Ting. Saadan er det, og det vil det ærede Medlem ikke kunne ændre noget ved.

Naar man saa spørger, om disse Penge da ikke bør bruges til denne Afskrivning, som jeg har gjort opmærksom paa, at det er min Agt at ville foreslaa, saa maa man gøre sig klart, at disse Penge, som i sin Tid blev givet til Landbrugshjælp, netop er taget ved et Laan, som stadig henstaar ubetalt, og som man nu ved den Kasse-disposition, jeg har nævnt, betaler tilbage til Nationalbanken. Der er ingen Penge til Raadighed, for saa vidt angaar dette Overskud fra det forrige Aar.

I Anledning af det, det ærede Medlem sagde om at fordele Tabet paa flere Aar, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at skattemæssigt set skal et Tab afskrives i det Aar, hvori det konstateres, og kan ikke fordeles over flere Aar. Hvis man vil overføre denne Betragtning paa det Forhold, der her er Tale om, saa er Tabet konstateret i 1936—37, og det vil være i den skønneste Overensstemmelse med de skattemæssige Regler at afskrive det nu paa dette Regnskab.

Det ærede Medlem sagde, at naar han havde nævnt de store Indtægter, saa var det, fordi de smaa ikke gav noget videre Udsving. Det er jo i og for sig en ganske

interessant Bemærkning, for hvorfor giver de smaa Indtægter ikke noget videre Udsving? Fordi der ikke er sket nogen ny Belastning af de smaa Indtægter af nogen som helst Betydning. Det har netop været det karakteristiske for den Skattepolitik, Regeringen har ført, at den Merbelastning, der er sket gennem de direkte Skatter, er sket paa de store Indtægter, paa Indtægter over 10 000 Kr. Det er der, det væsentligst føles. Det er saaledes ganske rigtigt, at hvis man vil have store Udsving frem, maa man holde sig til de store Indtægter; de smaa er der ikke noget at hente paa, og der kan man overhovedet ikke faa noget Agitationsgrundlag frem over for den direkte Beskatning.

Det ærede Medlem havde selv nogle Tal for, hvor store de virkelige Procenter var, som betales af de forskellige Indtægter, han havde nævnt, og det var Tal, som ikke laa saa forfærdelig langt fra dem, jeg havde brugt. De var lidt højere. Jeg har altsaa beregnet det paa eet Grundlag; det ærede Medlem kan have valgt et andet Grundlag for Fordelingen af disse Skatter. Det er for saa vidt ikke det afgørende. Det, der forbavser mig, er, at det ærede Medlem, naar han virkelig har haft disse Tal, ikke har brugt dem i Stedet for at bruge de Tal som han gjorde, og som er ganske misvisende.

Det er forkert at fortælle Befolkningen, at den betaler af sin Indtægt de Procenter, som det ærede Medlem fremførte. Befolkningen betaler ikke disse Procenter. Jeg erkender, at der er en teknisk Mangel ved den Maade, man har fordelt Skattetrykket paa, idet man har givet et Fradrag for den betalte Skat. Jeg erkender, at den Metode, at man trækker Skatten fra og til Gengæld sætter nogle høje Procenter ind i Skalaen, er teknisk ufuldkommen. Teknisk set vilde det være langt at foretrække ikke at have Skattefradrag, men samtidig regulere Satserne. Man vilde da ikke faa disse Spring, som det ærede Medlem med Rette talte om. En Mand kan et enkelt Aar have haft en stor Skat at betale, det næste Aar har han en mindre Indtægt, saa kan han ikke faa placeret det Skattefradrag, han i og for sig skal have, og som ogsaa efter Systemet normalt skal bevirke, at han kommer ned paa en lavere Skat. Jeg skal gerne erkende, at dette System med Ret til at trække Skatten fra — et System, man ikke kender noget andet Sted end her i Landet — teknisk set er mangelfuldt.